

lingens Udsættelse af den foranførte Grund vilde gaa tabt, eller at de ved senere Benyttelse vilde give et mindre sikkert Resultat, kunne de efter Rettens Beslutning føres udenfor Hovedforhandlingen.

I Sager, som det ifølge § 35 tilkommer Politimesteren eller ifølge § 39 Private at paatale, kan, naar den Sigtede udebliver uden oplyst lovligt Forsald, og Dommeren ikke finder hans personlige Nærværelse nødvendig, Hovedforhandling finde Sted (§§ 366 og 451).

Kapitel V.

Om Afhørelse af den Sigtede og af en privat Anklager.

§ 201.

Enhver Sigtet, som indkaldes eller fremstilles for Retten til Afhørelse, skal høres angaaende Sigtelsen og de mod ham fremførte Beviser.

Den Sigtedes Begjæring om at afgive Forklaring for Retten skal altid tages til Følge (jfr. § 167).

§ 202.

Førend videre Afhørelse finder Sted, adspørges den Sigtede af Rettens Formand om Navn, Alder, Bopæl, Stilling og, hvad der iøvrigt maatte findes fornødent for at forvisse sig om hans Identitet, samt gjøres bekendt med den mod ham rettede Sigtelse.

§ 203.

Den Sigtede opfordres af Dommeren til at udtale sig angaaende de Kjendsgjerninger, som udgjøre Sigtelsens Gjenstand. Endvidere opfordrer Dommeren den Sigtede til at udtale sig om de ved Bidneforklaringerne samt i andre Maader mod ham fremkomne Bevisligheder. Forsaavidt det imod den Sigtede Fremkomne eller den Sigtedes egne Udtalelser dertil give Anledning, kan Dommeren rette Spørgsmaal til ham angaaende enkelte Punkter.

Den Sigtedes Afhørelse maa ikke forlænges i det Mæned at fremskaffe Tilstaaelse.

§ 204.

Saa længe den Sigtede er tilstede i Retten, skal han være fri for Baand og Tvang. Under Afhørelsen skal Dommeren tiltale den Sigtede uden Brede eller Haan.

Spørgsmaalene, som rettes til den Sigtede, skulle være bestemte, tydelige og saaledes stillede, at det er ham klart, hvad han bekræfter eller benægter med sit Svar.

Intet Spørgsmaal maa stilles saaledes, at Noget, der er benægtet eller ikke vedgaaet af den Sigtede, forudsættes som tilstaaet.

Løfter, urigtige Foregivender, Trusler og andre Tvangsmidler maa ikke anvendes for at bevæge den Sigtede til Tilstaaelse eller anden Udtalelse af bestemt Indhold.

Det er ikke den Sigtede tilladt at raadsføre sig med en Forvarer angaaende den umiddelbare Besvarelse af de ham gjorte Spørgsmaal.

§ 205.

Mod en Sigtet, der vægrer sig ved at svare, være sig i det Hele eller paa enkelte Spørgsmaal, eller som hindrer Afhørelsen ved forstilt Affindighed eller paa lignende Maade, maa ingen Tvang anvendes.